

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/10639.**

Benyújtás dátuma: **2020-05-19 14:13**

Parlex azonosító: **V536E3380001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Hajdu László (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Pintér Sándor, belügyminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Miért kell a munkájukat elveszítőknél hónapokat várniuk az őket megillető támogatásra?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Egy munkáját a járvány következtében elveszített választóm levele alapján fordulok önhöz. Azért az ő levelére hivatkozom, mert ő írta le legrészletesebben és legvilágosabban azt a kálváriát, amit végig kellett és a következőkben előre láthatólag még végig kell járnia, az eset azonban általánosnak mondható: csak hozzám több tucat kétségbeesett polgár, csaknem pontosan ugyanezekről beszámoló szó- és írásbeli panasza jutott el.

A panaszos, munkáját elveszítvén, ez év április 1-én regisztrált a kormányhivatal lakóhelye szerint illetékes kirendeltségén, hogy álláskereső támogatást kaphasson. Erre személyesen egyáltalán nem volt mód, csak ügyfélkapun keresztül. Kitöltötte a hivatal által megküldött, e-mailben felsorolt nyomtatványokat, beszkenelte őket a kért dokumentumokkal együtt és valamennyit föltöltötte.

Április 14-én, azaz két hét elteltével hivatalos levelet kapott, amelyben egyrészt hiánypótlásra, azaz egyéb dokumentumok beküldésére hívták föl, másrészt arról tájékoztatták, hogy az ügyintéző az ügyben függő hatályú végzést hozott az alábbi feltételekkel:

„Amennyiben 2020.05.31. napjáig az ügy érdekében nem döntök, vagy az eljárást nem szüntetem meg, abban az esetben a döntés véglegessé válását követően intézkedek a kérelmező ügyfél részére 10.000,- Ft megfizetése iránt.”

A levél két szempontból is meghökkentő. Egyrészt, hogy az április 1-i regisztrációval kapcsolatban a hivatalnak május 31-ig van ideje döntést hozni, vagyis megtörténhet, hogy hatvan napon keresztül nem történik semmi érdemi, és ez esetben az ügyfél kap 10 ezer forintot. Hogy addig miből fog élni, esetleg miből ad enni a gyerekének, miből fizeti a számláit, van-e bármilyen tartaléka, az nem

érdekel senkit. Másrészt, hogy már az első alkalommal benyújtott minden kért dokumentumot, azokat is, amiknek pótlólagos benyújtására most újólaj fölhívták. Mint a többi hozzám fordult panaszostól megtudtam, mindegyikük szóról-szóra ugyanilyen szövegű levelet kapott, beleértve a korábban már benyújtott dokumentumok ismételt benyújtására vonatkozó fölszólítást is. Világos tehát, hogy a hivatal részéről mindez pusztá időhúzás, hogy addig is az ügyfél térfelén pattogjon a labda.

Panaszos választóm mindenesetre még aznap válaszolt az ügyfélkapun keresztül, újból föltöltötte az összes papírját, jelezve az előzőek föltöltésének azonosítóját, visszaigazolási számát. Három hétig türelmesen várt, mígnem május 4-én, úgyszintén az ügyfélkapun keresztül érdeklődött: hol tart az ügye, mikor várható határozat és mikor várható kifizetés. Jelezte egyúttal, hogy a neki munkanélküliként három hónapon át (amiből tehát addigra már egy hónap eltelt) járó ingyenes BKV-utazás igénybeviteléhez szüksége van egy hatósági igazolásra. Sem a dokumentumok újbóli föltöltésére, sem érdeklődő levelére a nekem írott levél keltéig, május 12-ig, azaz csaknem egy hónapon keresztül, semmiféle választ nem kapott, igazolásról, határozatról, netán járandóságról nem is beszélve.

Május 12-én aztán azért szánta el magát a nekem szóló levél megírására, mert végre sikerült beszélnie a hivatal egyik munkatársával, de ügye ettől sem haladt előbbre egy jöttányit sem. A hölgy elmondta, hogy rengeteg anyag érkezik, főleg az ügyfélkapu van nagyon leterhelve, várjon tovább türelemmel, majd ha sorra kerül, és van valami hiányosság az anyagában, e-mail-en fogják keresni. Ami az ingyenes utazás igénybeviteléhez szükséges igazolást illeti, azt majd e-mailen kérelmezheti akkor, ha a határozatot kézhez kapja. Minthogy ez utóbbira a hivatal május 31-ig adott határidőt magának (azzal, hogy akkor sem biztos, hogy a határozatot meghozza, csak ha nem, úgy 10 ezer forint jár az ügyfélnek) merőben valószínűtlen, hogy az igazolást június közepénél előbb megkapja, így a háromhavi ingyenes utazási lehetőséget aligha lesz módjában igénybe venni.

Lévén a legközelebbi kifizetés dátuma június 1., mindez azt jelenti, hogy abban a nem várt esetben is két hónapot lesz kénytelen ellátás nélkül túlélni, ha a hivatal a maga szabta határidőig meghozza kedvező határozatát, valószínűbb azonban, hogy járandóságát először július 1-én fogja kézhez kapni.

Mint jeleztem, az ismertett panasz korántsem egyedi, több tucat hozzám forduló állampolgár pontosan ugyanezekről számolt be. Önök emberek, családok életével játszanak. Kérdezem ezért miniszter urat:

Mit tegyen az a munkanélküli, akinek nincs számítógépe, nincs internet-hozzáférése, vagy nem rendelkezik az ügyfélkapu létesítéséhez és használatához szükséges informatikai felkészültséggel?

Vonatkoznak-e a kormányhivatalokra is a jogszabályok?

Milyen határidővel köteles a hivatal egy munkanélküli regisztrációját elvégezni, arról határozatot hozni, a járandóságokat kifizetni?

Önök Európában példátlanul rövid ideig, három hónapig támogatják a munkanélküliek álláskeresését. Mihez kezdjen ezzel az, aki a hivatal késlekedése folytán ezalatt járandóságából egy

fillért sem lát, és így álláskeresés helyett alkalmi munkákat kénytelen vállalni, hogy megéljen?

Miért nem készültek föl az előre látható tömeges igényre, kiegészítő, adminisztratív dolgozókat akár a munkanélküliek közül alkalmazva, hogy a határozatok meghozatalának időtartamát 2-3 hétre szorítsák vissza?

Miért nem lehet a mindenkinek kiküldött függő hatályú döntéssel egyidejűleg a munkanélkülieknek bizonyos összeget kiutalni, a regisztráció után pedig elszámolni?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2020 május 19.

Tisztelettel:

Hajdu László

Demokratikus Koalíció